

ling til rådighed hos den daværende sundhedsminister. Nu synes jeg, tiden er kommet, til at vi får sat lidt handling bag holdning, som jeg også hører at den konservative ordfører er indstillet på. Så jeg vælger at opfatte også den konservative melding meget konstruktivt.

Venstres ordfører har jeg også kommenteret tidligere. Jeg er meget glad for bemærkningerne og meget glad for, at man har arbejdet grundigt og seriøst med forslaget og også agter at gå videre ad samme spor. Jeg er glad for, at regeringspartierne nu er åbne over for også at få en grundigere diskussion om nogle af de meget mere vidtgående temaer, der ligger inden for hele organspørgsmålet. Altså, Det Etske Råd arbejder jo i sin redegørelse først og fremmest med mulighederne for at bevæge sig endnu længere i retning af formodet samtykke. Det er jo det, Det Etske Råd virkelig diskuterer, og det er da en diskussion, som er på sin plads. Jeg forstår også, at den radikale ordfører er meget optaget af den diskussion. Den bidrager jeg naturligvis gerne til, og jeg har som sagt selv aktivt støttet det radikale forslag om en høring på dette felt. Jeg er bare nødt til at sige, at det intet har at gøre med mit forslag, og hvis vi skal have Det Etske Råd ind at rådgive os i så simple spørgsmål som spørgsmålet om en blanket og et spørgeskema, tror jeg, at det bliver vanskeligt for nogle at tage stilling til noget som helst inde i Folketingssalen uden Det Etske Råds forudgående rådgivning.

Jeg har lyttet meget grundigt til samtlige ordføreres bemærkninger, også de kritiske bemærkninger og betænkeligheder. Jeg har forstået, at der er en udbredt opfattelse af, at pligt er et meget stærkt ord i den her sammenhæng. Jeg vil give mit bidrag til, at vi under udvalgsarbejdet kan bevæge os konstruktivt fremad. Jeg er ikke fastlåst i, at tingene skal være, præcis som jeg har lagt op til i det her beslutningsforslag. Alene mine formuleringer i retning af »f.eks.«, »bl.a.« og »bør« lægger jo op til en betydelig grad af åbenhed, og jeg kan garantere Folketinget for, at den åbenhed er der handling bag fra min side, og derfor vil jeg tage initiativ til at mødes med partierne for at diskutere, hvordan vi kan bevæge os videre frem. For jeg mener faktisk, at det er et selvstændigt, positivt mål at få så bredt et fundament bag beslutninger, der knytter sig til disse temaer, om end det konkrete forslag er et meget lillebitte skridt, som mestendels har administrativ, praktisk karakter, og som jo altså ikke har at gøre med selve de etiske overvejelser, den personlige beslutning om, hvorvidt ens organer

skal bruges på den ene eller anden måde efter en eventuel hjernedød. Det har mit forslag ikke nogen indflydelse på. Mit forslag har alene indflydelse på, hvordan vi registrerer menneskers position i dette spørgsmål.

Men med disse bemærkninger ser jeg frem til et konstruktivt, grundigt og kvalificeret udvalgsarbejde, og jeg takker for debatten i dag.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forslaget, fru Pia Christmas-Møller.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 96: Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en hurtigtarbejdende kommission, der skal se på de positive og negative følger af betænkninger af en kriminalisering af sexkunder.

Af Karen Hækkerup (S) m.fl.
(Fremstilling 08.04.2008).

Kl. 13:09

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 13:10

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget går ud på, at regeringen pålægges at nedsætte en hurtigtarbejdende kommission, der skal se på den positive og negative effekt ved at kriminalisere køb af sex hos prostituerede. Det fremgår af beslutningsforslagets bemærkninger, at forslagsstillerne ønsker at sikre sig, at Folketinget får et solidt grundlag for en stillingtagen til kriminalisering af sexkunder, og der henvises bl.a. til udviklingen i den retlige regulering af prostitution i andre lande, herunder Sverige og Finland.

Vi har her i Folketinget tidligere behandlet spørgsmålet om kriminalisering af sexkunder. Vi har således for nogle år siden behandlet et

privat lovforslag om kriminalisering af prostitutionskøbere og i 2006-07 et forslag til folketingsbeslutning om kriminalisering af køb af sex hos prostituerede, der er ofre for trafficking, altså menneskehandel. Regeringen kunne ikke støtte disse to tidligere forslag, som begge blev forkastet i Folketinget, og regeringen kan på det foreliggende grundlag heller ikke støtte det beslutningsforslag, som nu er fremsat.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen er helt enig i, at vi i videst muligt omfang skal forsøge at komme prostitutionen til livs, men når det er sagt, er det fortsat regeringens opfattelse, at en generel kriminalisering af prostitutionskunder ikke er vejen frem. På et enkelt særligt område kan det være velbegrundet at kriminalisere køb af sex hos prostituerede. Jeg tænker her navnlig på den gældende bestemmelse i straffelovens § 223a om køb af sex hos en prostitueret under 18 år. Er den prostituerede under 15 år, vil forholdet også være omfattet af straffelovens § 222 om samleje m.v. med en mindreårig.

Prostitution vil imidlertid ofte være udtryk for og kan også være årsag til sociale problemer, og efter regeringens opfattelse bør kampen mod prostitution derfor først og fremmest føres gennem en stærk social indsats. Jeg vil her navnlig fremhæve regeringens handlingsplan »Et andet liv« fra 2005, hvor regeringen efter aftale med satspuljepartierne har igangsat en sammenhængende og en omfattende indsats, som skal give prostituerede i Danmark en reel mulighed for at vælge et liv uden prostitution. Der er for perioden 2005-2008 afsat i alt 45 mio. kr. til denne indsats, og efter 2008 bliver bevillingen permanent.

Handlingsplanen indeholder en bred social indsats mod prostitution, som bl.a. omfatter en massiv opsøgende indsats, telefonrådgivning, psykologhjælp, efteruddannelse af personale, der arbejder med udsatte unge, som er i fare for at vælge prostitutionsvejen samt rådgivning og vejledning rundtomkring i kommunerne. Der er også afsat penge til at få en sammenhængende viden om området og hvilke tendenser, der gør sig gældende i miljøet. Der er også oprettet et nationalt center, Kompetencecenter Prostitution, som bl.a. skal medvirke til at forbedre prostitueredes livsvilkår og muligheder for at komme ud af prostitution samt forebygge, at udsatte unge kommer ud i prostitution.

Jeg kan også nævne regeringens seneste handlingsplan vedrørende indsatser mod menneskehandel, »Handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker«, der gælder for 2007-

2010. Her slås det fast, at der fremover skal være en helhedsorienteret indsats for ofre for menneskehandel. Planen omfatter både forebyggende, støttende og efterforskningsmæssige aktiviteter og en øget koordinering af samarbejdet mellem de sociale organisationer og myndigheder. Det overordnede mål med handlingsplanen er at øge bevidstheden i befolkningen om menneskehandel, at etablere en øget national og international indsats, at ofrene i Danmark får støtte og hjælp, og at bagmændene straffes.

Hvis vi vender os specifikt mod den politi- og strafferetlige indsats mod prostitution, bør den efter regeringens opfattelse fokusere på de bagmænd, der ud fra et ønske om økonomisk vinding rekrutterer og udnytter kvinder til prostitution. Det gælder ikke mindst i de tilfælde, hvor der er tale om decideret menneskehandel, som regeringen lægger stor vægt på at bekæmpe med alle relevante midler. Der er her tale om forhold, der er strafbare, navnlig efter straffelovens § 228 om rufferi og § 262a om menneskehandel. Jeg kan i den forbindelse også nævne, at regeringen helt tilbage i 2003 tog initiativ til en ændring af retsplejelovens regler om indgreb i meddelelseshemmeligheden, således at telefonaflytning m.v. kan anvendes i rufferisager. Formålet hermed var at give bedre mulighed for at bekæmpe de ofte meget organiserede netværk, der står bag prostitutionsmiljøet i Danmark.

Indsatsen mod prostitutionens bagmænd har i de seneste år været prioriteret indsatsområde for politiet. Som led i denne indsats udsendte rigspolitiet i slutningen af 2006 en strategi for en styrket politimæssig indsats mod bagmændene. Strategien har bl.a. som målsætning at sikre, at der overalt i landet gennemføres en ensartet og intensiveret politimæssig indsats mod strafbare forhold i forbindelse med prostitution. Det er også et led i strategien, at alle politikredse skal gennemføre en kortlægning af prostitutionsmiljøet, bl.a. med henblik på så vidt muligt at identificere prostituerede og bordelvirksomheder samt personer med tilknytning til prostitutionsmiljøet.

Kl. 13:15

Regeringens handlingsplan til bekæmpelse af menneskehandel, som jeg nævnte tidligere, har også som et væsentligt element i indsatsen mod menneskehandel, at den efterforskningsmæssige indsats styrkes, og at bagmændene bag menneskehandel bliver straffet.

Ved vurderingen af et forslag om at kriminalisere køb af sex hos prostituerede er det også væ-

sentligt at være opmærksom på, hvilke konsekvenser dette f.eks. vil kunne få for prostitutionsmiljøet. Rigspolitiet har i den forbindelse tidligere givet udtryk for, at et eventuelt forbud mod køb af prostitutionsydelser må forventes at føre til ændringer i den måde, som prostitutionsydelser udbydes og udføres på. Ændringerne vil kunne indebære forhold, der efter omstændighederne må anses for mere risikobetonede for de prostituerede og med vanskeligere efterforskningsmuligheder for politiet. En kriminalisering af kunderne vil også medføre en risiko for, at prostitution i videre omfang kommer til at foregå i det skjulte, og det kan i givet fald betyde, at det bliver sværere for de sociale myndigheder og andre at komme i kontakt med de prostituerede, herunder de mest udsatte, som har mest brug for hjælp.

I beslutningsforslagets bemærkninger nævnes også udviklingen i andre lande, når det gælder bl.a. kriminalisering af køb af prostitutionsydelser. Jeg kan i den forbindelse nævne, at siden købet af sex hos prostituerede er blevet kriminaliseret i Sverige i 1999, har der været udarbejdet flere rapporter om prostitutionens omfang. Den seneste fra 2007 er udarbejdet af den svenske socialstyrelse. Rapporterne viser bl.a., at selv om sexhandelen nærmest forsvandt fra gadeplan i bl.a. Stockholm, efter at forbuddet trådte i kraft, er den senere vendt tilbage, således at den nu er oppe på et niveau svarende til to tredjedele af niveauet forud for forbuddets indførelse. Det er også anført, at det er vanskeligt at få et klart billede af omfanget af prostitutionen andre steder, f.eks. på restauranter, hoteller og massageklinikker, den – i gåseøjne – skjulte prostitution. Samtidig peges der på, at forbuddet har ført til, at prostitutionen i større omfang formidles via internettet, og at kunderne træffer aftaler om tid og sted over mobiltelefoner i stedet for på gaden.

Erfaringerne fra Sverige er således langtfra entydige, og den svenske regering har derfor netop besluttet at iværksætte en nærmere undersøgelse af, hvordan forbuddet fungerer i praksis, og hvilken effekt det har haft for omfanget af prostitution og menneskehandel i Sverige. Den undersøgelse skal foreligge senest i april 2010.

Også i Norge, hvor jeg kan forstå at et lignende forbud mod køb af sex hos prostituerede er på vej, vil man foretage en nærmere evaluering af effekten af et sådant forbud.

Som anført i beslutningsforslagets bemærkninger er der i Finland i 2006 indført en bestemmelse om, at køb af seksuelle ydelser hos en person, der har været udsat for menneskehandel, er strafbart.

Som jeg tidligere har givet udtryk for, da vi her i Folketinget behandlede beslutningsforslaget om at indføre en lignende bestemmelse, er der en række særlige problemer forbundet med en sådan bestemmelse. Først og fremmest er der det helt grundlæggende spørgsmål om, hvordan man i praksis skal kunne fastslå, at en kunde har haft det fornødne forsæt, med hensyn til at en prostitueret har været udsat for menneskehandel.

Sammenfattende vil jeg fremhæve, at regeringen har taget en lang række forskellige målrettede initiativer i indsatsen mod prostitution. Regeringen vil naturligvis være meget opmærksom på erfaringerne fra andre lande, herunder navnlig den kommende undersøgelse af de svenske erfaringer med et forbud mod køb af seksuelle ydelser hos prostituerede. Og af de grunde, jeg har anført ovenfor, er der imidlertid efter regeringens opfattelse på det foreliggende grundlag ikke behov for en kommission som beskrevet i beslutningsforslaget.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

En kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:19

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan så forstå, at regeringen i hvert fald har taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt sexkøb skal kriminaliseres. Det har Socialdemokraterne sådan set også gjort rigtig, rigtig mange gange, og der er egentlig heller ikke rigtig noget nyt i vores holdning til det, andet end at vi synes der er en bevægelse undervejs. Den bevægelse går på, at når der sker så mange ting i landene omkring os, bliver vi også nødt til at tage vores egen politik op til revision, og vi ved, at de her kvinder lever et udsat liv, og vi vil sådan set gerne gøre alt, hvad vi kan, for at deres forhold skulle forbedres.

Så det, der ligger i vores forslag, er sådan set ikke en stillingtagen til, om det skal være forbudt at gå til prostituerede. Det er alene et forslag om at nedsætte en kommission, som skal belyse de eventuelle negative eller positive følger af en kriminalisering. Det er meget vigtigt, synes jeg egentlig, at understrege, at der ikke ligger nogen stillingtagen i det, men et dybfølt ønske om at kunne tage stilling på et

mere oplyst grundlag, som jeg egentlig tror at alle i Folketinget vel nok ville have gavn af, så vi vidste, hvad det egentlig er, vi taler om, når vi taler prostitution.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 13:20

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at jeg fuldstændig er enig med fru Karen Hækkerup i udlægningen af, hvad det er, beslutningsforslaget indeholder. Det her forslag er jo ikke et forslag om at kriminalisere kunder til prostituerede. Men jeg synes måske ikke, at det, som jeg redegjorde for, er hensigtsmæssigt, når vi ved, hvad retstilstanden er i Danmark, at nedsætte en kommission, der skal vurdere noget, der ikke er retstilstanden.

Så jeg synes, at det klogeste er at erkende, at svenskerne nu har sagt, at de vil foretage en evaluering af det, de netop har gjort i Sverige, og når den evaluering foreligger, synes jeg bestemt, at den skal indgå i den politiske debat i Danmark. For fru Karen Hækkerup har jo ret i, at der er forskellige erfaringer med, hvordan man har gjort det i andre lande, og det kan være meget interessant at få belyst. Men jeg synes jo, at den rigtige, om man så må sige, tidshorisont ligger efter, at svenskerne har evalueret deres ordning og nordmændene eventuelt også har foretaget en evaluering af deres ordning, så kan vi jo bedre sammenholde resultatet med den måde, hvorpå vi forsøger at løse det tilsvarende problem i Danmark.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:21

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes også, det er fornuftigt at skæve rigtig meget til den svenske undersøgelse. Jeg forstod på ministerens indlæg, at resultatet foreligger i april 2010, og det vil sige, at vi ikke før april 2010 kommer videre med at kunne kortlægge herhjemme i Danmark, hvad det positive eller negative ville være for de kvinder, der er i prostitution. Jeg føler egentlig, at der er behov for, at det samlede Folketing får et mere oplyst grundlag at tage stilling på, om prostitution skal kriminaliseres, eller om sexkøb skal kriminaliseres.

Vi ved, at den udvikling, der er i de andre nordiske lande omkring os, der har lavet regler, altså betyder, at utrolig meget prostitution rykker til Danmark. Vi har et stigende antal prostituerede. Det er ikke noget lækkert liv, det er ikke noget godt liv at være prostitueret, og mange af disse kvinder vil gerne ud af det, men har svært ved det. Der er hele tiden fordele og ulemper ved, om det vil være bedst for disse kvinder, hvis det foregår i det åbne eller det foregår i det skjulte. Jeg er ikke så bløjet at forestille mig, at vi kan fjerne prostitution fra dag et, jeg siger bare: Lad os nu finde ud af, hvad det gode vil være, hvordan kan kvinderne få det bedst mulige liv?

Kl. 13:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:22

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at jeg synes, at et af problemerne med det her beslutningsforslag netop er, at man vil vurdere, hvad der er de negative og de positive konsekvenser af noget, der ikke er retstilstanden i Danmark. Hvordan i alverden skulle vi meningsfuldt kunne vurdere det?

I Sverige, hvor man har nogle andre regler, har man valgt at sige, at man nu laver en evaluering af ordningen. Og jeg synes da, at det er mere meningsfuldt at sige, at det er dem, der ved, hvordan det virker i praksis, vi kan kigge på for at se, hvad deres erfaringer har været.

Jeg må sige til fru Karen Hækkerup, at det altså ikke er min opfattelse, at vi har et stigende antal prostituerede i Danmark. Tallet har faktisk ligget meget konstant i rigtig mange år, og som jeg også redegjorde for, er erfaringerne fra Sverige faktisk, at da man indførte et forbud mod køb af prostitutionsydelser, forsvandt prostitutionen fra gadeplan, men nu er to tredjedele tilbage igen. Derfor tror jeg, at man i den nuværende fase skal være varsom med at forsøge at drage for håndfaste konklusioner af, hvordan erfaringerne har været fra andre lande. Tværtimod må man jo erkende, at netop det, at den svenske regering nu har sagt, at det her nu grundigt skal undersøges, skyldes, at den ser det her som noget, der måske ikke har haft den virkning, den havde forventet.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:23

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er et lidt underligt argument, ministeren kommer med. Det er da en god måde at gøre tingene på, at man nedsætter en kommission til at kigge grundigt på tingene og forberede og overveje, hvis der er overvejelser om at lave en lovgivning og en ny kriminalisering på området, og at undersøge tingene ikke alene ud fra erfaringerne fra andre lande, men også ud fra de vilkår, vi kender i Danmark.

Men det, jeg egentlig godt ville spørge til, var det, ministeren ligesom stod og roste lidt, nemlig den store indsats, som ministeren siger der bliver gjort mod menneskehandel. Jeg er helt med på, at det går fremad, men af den rapport, vi har fået, fremgår det, at det er 33 årsværk af hele politiets styrke, der bliver brugt på det her område. Samtidig har vi for nylig fået tal fra ministeren, der viser, at det mindst er 250 voldtægter om dagen, som ofre for menneskehandel bliver udsat for. Jeg synes ikke helt, der er sammenhæng mellem de to tal, og jeg vil godt høre, om ministeren har tænkt sig at lave en oprustning af indsatsen for at gøre noget for de kvinder, der er ofre for menneskehandel.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:24

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg her har redegjort for, hvad der er regeringens holdning til de problemstillinger, som er beskrevet i beslutningsforslaget. Vi kan jo altid have en debat her i Danmark om, hvad vi mener der er rigtigt, og hvad der skal lovgives om og ikke lovgives om, men jeg synes, det er rimelig meningsløst at sige, at vi nu skal nedsætte en kommission, der skal undersøge de negative effekter af noget, som ikke er gældende lov i Danmark. Det vil nærmest være at gøre det samme som det, svenskerne er i gang med. Jeg har svært ved at forstå det.

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at det her er et prioriteret område for politiet, men at det er et ekstremt vanskeligt område at få fældende afgørelser på, og det skyldes jo bl.a., at det er meget svært at få folk til at vidne. Typisk vil politiet jo skulle klare sig med telefonaflytninger og andet, såfremt de skal kunne komme efter bagmændene. Jeg vil sige, at jeg synes, forligskredsen omkring politiaftalen, hvor vi har valgt at sige, at det her er et område, der skal fokuseres på, har

grebet det rigtigt an ved bl.a. at lave den her lokale strategi i samtlige politikredse, der skal sikre, at der er fokus på det.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 13:26

Line Barfod (EL):

Jeg er med på, at der er lavet strategier, og jeg har læst Rigspolitichefens redegørelse grundigt og læst, at der skal fokus på det i hver eneste politikreds. Jeg er også med på, at der kan være nogle bevisproblemer i forhold til fældende afgørelser. Men jeg spurgte ikke til, hvor mange man kan få dømt.

Ifølge regeringens egne oplysninger er det minimum 250 voldtægter om dagen, som ofre for menneskehandel udsættes for i Danmark. Der har man 33 politimænd og -kvinder på årsplan indsat til at gøre noget ved det her problem og de øvrige menneskehandelsproblemer. Jeg mener altså, at man bliver nødt til at opruste på en helt anden måde og også se på, hvad vi gør for at hjælpe ofrene, hvad vi gør for at sikre, at de ikke bare bliver sendt ud af landet hurtigst muligt og handlet en gang til, men at de faktisk får mulighed for at få ophold og hjælp i Danmark.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:26

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg nu ikke kan genkende de tal, som fru Line Barfod her nævner, men det kan vi jo tage under udvalgsbehandling. Men jeg vil sige, at det da er helt og aldeles afgørende, at politiet forsøger at tilrettelægge indsatsen efter den strategi, som jeg har redegjort for her, nemlig ved at sørge for, at de ude lokalt fuldstændig får identificeret prostitutionsmiljøet – det er man allerede nu meget, meget langt med – og sørge for, at der lokalt er lavet handlingsplaner og strategier for, hvordan man så bekæmper menneskehandel og får fat på prostitutionens bagmænd. Samtidig har vi NEC, der sidder nationalt og hjælper med at lave efterforskningsoplæg til brug ude i de enkelte politikredse.

Jeg vil sige, at både rigspolitiet og jeg erkender, at det her er en meget, meget vanskelig opgave at løfte, fordi det er rigtig svært at finde frem til, hvem det er, der er handlet, om de vil vidne mod bagmændene osv. Men ikke desto

mindre mener jeg, at man faktisk har tilrettelagt det på en utrolig god måde.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan selvfølgelig godt forstå, at regeringen bare afviser en kommission og alt det; det er ikke det, jeg mener med det. Det, jeg ikke helt forstår, er mere argumentationen, for det, der står i beslutningsforslaget – det er ikke mit – er, sådan som jeg læser det, en erfaringsopsamling fra de forskellige tiltag, der har været i de forskellige lande. Det kan godt være, at selve beslutningsforslaget er for snævert. Jeg ser det mere sådan, at det er meget interessant at få samlet op på, hvad der sker i Tyskland, hvad der sker i Holland, hvad der sker i Sverige – og det sådan, at vi måske på et eller andet tidspunkt kan få en samlet opsamling af det.

Vil ministeren være utilbøjelig til at gøre det og sige, at der nu kommer noget i Sverige i 2010, altså en samlet redegørelse? Der er mig bekendt lavet noget i Tyskland, men så kunne man måske begynde at høre de andre lande, hvad der er lavet, sådan at vi fik samlet de forskellige erfaringer sammen.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:29

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Lone Dybkjær, at det netop er det. Jeg synes måske, det er et mærkeligt forslag at ville nedsætte en kommission, der, om man så må sige, bare skal sidde og vente på, at der kommer nogle erfaringer fra andre lande, der først er færdige om meget lang tid. Så jeg synes ikke, at det er en hensigtsmæssig måde at gøre det på. Men jeg vil meget gerne give tilsagn om og medvirke til, at vi løbende forsøger at indsamle de erfaringer, der måtte være fra andre lande, så de kan indgå i den videre debat her. Jeg synes bare, at den diskussion, vi indtil videre har haft, viser, at vi er enige om, at det her er svært, og at der er nogle valg, man skal træffe, men at vi nok også alle sammen har behov for at få et lidt bedre beslutningsgrundlag at diskutere ud fra. For jeg har stået her i Folketingssalen flere gange og afvist beslutningsforslag, hvor forslagsstillerne nærmest har givet udtryk for, at hvis vi bare

gjorde det her, var vi nærmest sluppet af med prostitutionsproblemerne. Så enkelt er det simpelt hen bare ikke. Men jeg medvirker meget gerne til, at vi prøver at se på, hvad erfaringerne måtte være fra andre lande.

Kl. 13:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:30

Lone Dybkjær (RV):

Justitsministeren sagde, at det ser ud til, at to tredjedele af prostitutionen i Sverige er kommet tilbage. Jo, men så har vi måske klaret en tredjedel, det er dog også bedre end ingenting, kunne man måske sige. Men det, som også er interessant, er så at finde ud af, hvor meget af det der er kvindehandel, og hvor meget der ikke er kvindehandel, for der er formentlig ret stor forskel på det – og der er under alle omstændigheder meget stor forskel på, hvad de sociale myndigheder kan gå ind og gøre, alt efter om det er nogle, der bor i f.eks. Sverige eller er handlet til Sverige.

Kl. 13:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at den svenske regering jo er gået i gang med at undersøge det. Men jeg synes, at det, der er det bekymrende ved de svenske tal, er, at to tredjedele er kommet tilbage på gaden, men man ved af gode grunde ikke, hvad mørketallet er, altså hvor mange der helt er forsvundet om i baggårdene, hvor end ikke de sociale myndigheder kan få fat på dem. Det, jeg synes er det mest skræmmende ved de svenske tal, er, at man går ind og kriminaliserer kunderne, der køber prostitution, og alligevel ender det med, at mange af de prostituerede er på gaden, men måske er der nogle, der bare har fået det endnu værre.

Derfor vil jeg sige, at jeg synes, at det er meget rigtigt af den svenske regering at lave en evaluering, og så må vi se på, hvilke erfaringer de har fået, herunder også vedrørende det spørgsmål, som fru Lone Dybkjær her rejser om, hvor mange af dem, der er handlede, er kommet herop, vel vidende at de skulle være prostituerede, men er kommet, fordi de simpelt hen er flygtet fra fattigdom, og det kan jeg ikke udtale mig om i dag.

Kl. 13:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er der en kort bemærkning fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:31

Pernille Vigsø Bagge (SF):
Nu siger ministeren selv, at antallet af prostituerede er stabilt og har været det i mange år. Det er jo i sig selv sørgeligt, når alle politiske partier her i Folketinget har det som erklæret mål at komme prostitutionen til livs.

På den baggrund vil jeg også gerne høre, om ministeren har nogle forslag til, hvordan man kommer efterspørgslen, altså kunderne, havde jeg nær sagt, til livs. Rigspolitiets handlingsplan har jo været ude at sige, at vi også er nødt til at kigge på efterspørgslen. Hvad er det for nogle initiativer, der ligger fra regeringens side, omkring efterspørgslen?

Kl. 13:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Lene Espersen):
Politiets strategi er simpelt hen at standse kunderne og spørge, om de tror, at pigen er gået frivilligt med til det; den er simpelt hen at opsøge kunderne. Det er en forholdsvis ny måde for politiet at begynde at agere på, men det er også for at få kunderne til at begynde at være opmærksomme på, at de selvfølgelig også skal prøve at se på, om det er en pige, der er her frivilligt, eller om det er en pige, som er kommet hertil under tvang.

Så politiets strategi er sådan set at gå lige det der skridt videre og begynde at tage fat på nogle af de kunder, der findes derude.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pernille Vigsø Bagge for endnu en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Pernille Vigsø Bagge (SF):
Jeg går ud fra, at det er en ret ny strategi, som man ikke har så mange tal på, men det har jo længe været forbudt at have sex med en handlet kvinde. Det er i forvejen ulovligt, og man kan, så vidt jeg er orienteret, straffes efter voldtægtsparagraffen, hvis man alligevel har sex med en handlet kvinde.

Er der overhovedet på noget tidspunkt rejst sigtelser her i landet mod mænd, der har haft sex med handlede kvinder?

Kl. 13:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:33

Justitsministeren (Lene Espersen):
Jeg kan ikke udtale mig fuldstændig kategorisk om det, men jeg vil sige, at bl.a. den lovgivning, der er i Finland, fortæller noget om, at det er meget, meget svært for anklagemyndigheden at bevise, at man vidste, at kvinden var handlet. Typisk vil kunden jo ikke vide noget om det, og derfor er det et område, hvor bevisbyrden er meget, meget tung at løfte.

Jeg er ikke sådan lige i min hukommelse bekendt med sager desangående, men fru Pernille Vigsø Bagge er naturligvis velkommen til under udvalgsbehandlingen at stille spørgsmål til det, herunder også erfaringerne fra Finland.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til justitsministeren. Vi tager så fat på ordførerrækken, og den første er Venstres ordfører, fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:34

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):
Nærværende forslag fra Socialdemokraterne omhandler nedsættelsen af en kommission med henblik på at afdække fordele og ulemper ved kriminalisering af sexkunder.

Venstre mener ikke, at der er behov for en kommission. I Venstre vil vi meget gerne prostitution til livs, men det skal ikke ske gennem en kriminalisering af hverken kunder eller erhverv. En sådan kriminalisering afskaffer ikke prostitution, men fører den blot fra en synlig prostitution til en skjult prostitution.

I Sverige har de kriminaliseret sexkunderne. Det har ført til, at færre kvinder sælger sig selv på gaden, men det har været svært at gøre op, om prostitutionen er faldet, da der er kommet en del skjult prostitution. Samtidig er sexturismen kommet. Svenskerne tager nu til Estland og Danmark for at købe sex.

Der er ingen oplysninger fra Sverige, der tyder på, at de prostituerede får det bedre af et forbud mod købesex. Tværtimod er et af problemerne med skjult prostitution en forråelse af branchen. Når prostitution er skjult, er det sværere at opdage ulovligheder som vold, tvang, voldtægt og menneskehandel. Det er derfor også sværere at komme disse ulovligheder til livs. Venstre mener, at det netop er disse aspek-

ter af prostitutionen, der er værst. Det er derfor disse problemstillinger, der bør fokuseres på.

Det er uheldigt, at kvinder føler sig fastholdt i prostitution. Vi har derfor i Venstre været glade for regeringens fokus på den sociale indsats over for de prostituerede. Ministeren nævnte regeringens handlingsplan »Et andet liv«.

Venstre har også fokus på problemerne med menneskehandel, trafficking. Det er frygteligt med de kvinder, der bliver lokket til Danmark, hvorefter de skal leve i prostitution under slave-lignende forhold. For at bekæmpe handel med kvinder til prostitution er det afgørende at sætte målrettet ind på at fange bagmændene for menneskehandelen. Derfor er vi i Venstre glade for, at regeringen har lavet en handlingsplan, der fokuserer på menneskehandel.

Venstre mener, det er vigtigt at afhjælpe de sociale problemer, der ofte er årsagen til, at kvinder ender i prostitution. Venstre mener, at der skal fokuseres på problemerne ved prostitution. En kriminalisering af sexkunder vil ikke fjerne prostitutionen, men blot gøre den mindre synlig. Det kan gøre det sværere at afhjælpe de problemer, som prostitutionen fører med sig, som f.eks. menneskehandel.

Derfor kan Venstre ikke støtte forslaget.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Venstres ordfører. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Der er ingen forældre, der vågner op og ønsker, at deres barn måtte ende i prostitution. Det er et udsat område, der medfører risiko for fysiske såvel som psykiske skader. Der kan være mange årsager til, at en ung kvinde eller mand bevæger sig ud i prostitution med så store risici forbundet med det. I mine øjne er det vigtigt at få et større kendskab til, hvorfor mennesker vælger eller bliver presset til at prostituere sig. Det er vigtigt at få klarlagt dette.

Her og nu er det Dansk Folkepartis højeste prioritet at få styrket indsatsen for at hjælpe prostituerede ud af prostitutionen, når det overhovedet er muligt. Vi bør derfor se på muligheden for at få ansat flere gadearbejdere, der kan opsøge og hjælpe de prostituerede med at få klarlagt deres sociale situation og stable et tilbud på benene, der kan hjælpe dem ud af deres problemer.

Der har igennem de senere år været mange grufulde historier om unge kvinder, der lokkes eller tvinges til Danmark for at arbejde som prostituerede. Det er naturligvis helt og aldeles uacceptabelt. Desværre har de åbne grænser i EU og udvidelsen med de mange østeuropæiske lande, hvor mafiaen står meget stærkt, gjort os næsten forsvarsløse i kampen mod denne modbydelige menneskehandel. Det er derfor af afgørende betydning, at Danmark får reetableret grænsekontrollen på linje med lande som Storbritannien og Frankrig og derved får mulighed for at pågribe langt flere menneskesmuglere og kvindehandlere.

Socialdemokraternes ubetingede støtte til de åbne grænser og derved retspolitisk anarki i Danmark er en kraftigt medvirkende årsag til, at unge kvinder kan fragtes til Danmark, uden at myndighederne kan stille ret meget op. Det er en tid, hvor Socialdemokraterne i deres EU-iver støtter endnu flere tiltag til nedbrydning af nationalstaten, der er det eneste reelle forsvar mod menneskehandel.

Samtidig har vi det evige problem i Danmark med lave straffe, der gør, at der for udenlandske kriminelle er store incitamenter til at henlægge deres kriminalitet til Danmark, hvor straffene er meget lavere end i Østeuropa, og hvor pengene også er større. Også på dette punkt svigter Socialdemokraterne og resten af venstrefløjen.

I Dansk Folkeparti mener vi således ikke, at det er muligt endsige klogt at se problemerne med prostitution i et for ensidigt perspektiv. Endvidere bør vi fokusere på at kortlægge og bekæmpe årsagerne til, at mænd såvel som kvinder vælger at købe seksuelle ydelser. Jeg finder det i øvrigt påfaldende, at venstrefløjen, der ønsker en kriminalisering af prostitution, ikke er til at hugge og stikke i, når det gælder højere straffe for voldtægt, hvilket Dansk Folkeparti netop i disse dage fremsætter forslag om.

I henhold til det konkrete forslag om at nedsætte en kommission, der skal se på de positive og negative følger af kriminalisering af sexkunder, har jeg i min tale angivet løsninger på at skabe sociale tilbud til de prostituerede for at komme ud af prostitution og på, hvordan det kan forebygges, at prostituerede kan fragtes her til uhindret på grund af de åbne grænser.

Dansk Folkeparti støtter ikke en sådan kommission, som Socialdemokraterne foreslår, da de udenlandske erfaringer løbende tilgår ministeriet, der således kan skabe et overblik over disse og dele dem med Folketingets medlemmer. En

kriminalisering af sexkunder frygter jeg desuden i den nuværende situation vil forværre de prostitueredes forhold, fordi det vil føre til mere gedulgte forhold i den i forvejen for de prostituerede sårbare og ulykkelige situation.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
En kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 13:40

Line Barfod (EL):

Det, jeg gerne vil høre Dansk Folkepartis ordfører om, er spørgsmålet om voldtægt. For vi er jo enige om, at voldtægt er noget af det værste, man kan udsættes for, og derfor vil jeg gerne høre, hvad Dansk Folkeparti mener at vi skal gøre ved, at der ifølge de tal, vi har fået fra regeringen, for, hvor mange ofre for menneskehandel der er i Danmark, foregår mindst 250 voldtægter om dagen af kvinder, der er handlet hertil. Jeg vil gerne høre, hvad Dansk Folkeparti mener vi skal gøre for at hjælpe ofrene – om de bare skal sendes ud af landet hurtigst muligt, og de dermed har en stor risiko for at blive handlet igen, eller om Dansk Folkeparti mener, at vi skal tage os af ofrene her i Danmark og dermed også have et håb om, at de kan være med til at vidne, så vi kan få dømt nogle af de bagmænd, der har udsat dem for de her forfærdelige ting.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:41

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg giver fru Line Barfod fuldstændig ret i, at det er dybt tragisk, at der er så mange mennesker, som bliver handlet i Europa og også til Danmark, og jeg er egentlig enig i fru Line Barfods udsagn om, at det jo er en slags voldtægt, når en kvinde på den måde bliver tvunget til at have sex med andre mænd. Det skal vi bekæmpe med hård hånd.

En af løsningerne og det, vi også siger i Dansk Folkeparti, er, at vi må have lukket de grænser først og fremmest, for det er jo fuldstændig urimeligt, at vi ikke selv kan kontrollere, hvem der kommer ind, og kan få bremsset det ved grænsen.

Desuden mener vi selvfølgelig, at de ofre skal hjælpes. Der er allerede i dag initiativer i gang, som vi er positive over for, og som betyder, at der bliver taget hånd om kvinden, og at hun bliver fulgt tilbage til sit hjemland, hvor der også vil blive taget hånd om hende.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 13:42

Kl. 13:42

Line Barfod (EL):

Nu er det jo ikke sådan, at de mænd, der begår voldtægterne, kommer rejsende ind over grænsen og gør det i Danmark. Det er jo sådan set mænd, der er i Danmark – danske mænd – der begår voldtægten af de kvinder, der er ofre for menneskehandel. Så det er jo også deres holdninger, vi skal ændre noget ved, og dem, vi skal have fat i for at få dem til at holde op med at begå voldtægt.

Men med hensyn til ofrene siger fru Marlene Harpsøe, at vi skal hjælpe dem. Betyder det også, at fru Marlene Harpsøe og Dansk Folkeparti er indstillet på, at de skal mulighed for længere ophold end de 30-100 dage, der er i dag, så de rent faktisk får muligheden for at blive hjulpet til et bedre liv? Ifølge de svar, vi har fået fra regeringen, kan man jo ikke garantere, at et eneste af de ofre, vi har sendt ud af landet, ikke er blevet handlet igen.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Marlene Harpsøe (DF):

For det første vil jeg sige, at det lyder, som om Enhedslistens ordfører mener, at en mand er voldtægtsforbryder, hvis han har sex med en tvungen kvinde. Det er han ikke nødvendigvis, hvis han ikke er klar over, at kvinden rent faktisk er tvunget til at levere de her seksuelle ydelser, og den grænse synes jeg også er utrolig vigtig lige at have med i det her.

For det andet nævner fru Line Barfod de her 30-100 dage, hvor kvinden har mulighed for at være her i Danmark, indtil hun bliver fulgt tilbage til hjemlandet. Det synes jeg faktisk er en ganske udmærket periode. Desuden synes jeg nu engang, at kvinden vel har bedst af at komme hjem igen til sin egen familie og til nogle mere stabile forhold end at være alene her i Danmark sammen med nogle forfærdelig forhærdede bagmænd.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:44

Karen Hækkerup (S):

Det med, at man skal sendes hjem til sin kærlige familie, der står og venter, er noget romantisk

noget. Det kan jo være dem, der har handlet en. Men lad nu det ligge.

Det her handler ikke kun om handlede kvinder. Socialdemokraternes forslag handler om at nedsætte en kommission, der skal se på, om det er en god idé at kriminalisere sexkøb. Når vi gerne vil have nedsat den kommission, er det, fordi der hele tiden foregår sådan en skyttegravskrig, hvor nogle siger, at det skal forbydes, fordi vi skal beskytte kvinderne, og andre siger: Nej, vi skal ikke forbyde det, for de vil kun få det værre, for prostitution forsvinder jo ikke alleve. Det er de to modpoler, der findes i den her debat. Min interesse er at beskytte kvinderne, men min oprigtige tvivl er efterhånden også, hvordan vi gør det bedst. Gør vi det bedst ved at have den danske model, eller gør vi det bedst ved at lade os inspirere af andre lande?

Jeg vil bare bede Dansk Folkepartis ordfører om lige at bekræfte, at prostitution jo altså ikke er noget, der er kommet til Danmark med de åbne grænser.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:45

Marlene Harpsøe (DF):

Nej, jeg kan sige helt ærligt til fru Karen Hækkerup, at prostitution ikke er noget, der er kommet til Danmark med de åbne grænser. Men der er ikke nogen tvivl om, at handlede kvinder nu oftere ses i Danmark, efter at vi har fået de åbne grænser, og det er jo en problemstilling, som jeg må forholde mig til.

En anden ting er det her med en kommission, som fru Karen Hækkerup har stillet forslag om her. Som jeg også har nævnt i min tale, ser vi i Dansk Folkeparti ikke noget behov for en sådan kommission. Det er også på baggrund af, at regeringen jo i forvejen løbende henter informationer om erfaringerne fra andre lande. Jeg synes, det er fint, at den gør det, så vi i Folketinget kan blive orienteret herom, og jeg synes sådan set, at vi skal vente på de informationer.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karen Hækkerup for endnu en bemærkning.

Kl. 13:46

Karen Hækkerup (S):

Ja, og så bliver flertallet jo sådan, at vi må vente, og så kommer der ikke til at ske noget. Jeg kunne bare godt have ønsket mig, at man havde sagt, at prostitution er et alvorligt problem for

de kvinder, der er i det, og derfor må vi se, hvad vi kan gøre for at løse det, og der vil sådan en kommission have været et skridt på vejen, hvor man ville have kunnet finde ud af, hvad der vil være af fordele, hvad der vil være af ulemper, og hvordan vi bedst beskytter kvinderne.

Handlede kvinder er et særligt emne, som kræver en helt særlig fokus. De lever som slaver, og det er så modbydeligt at tænke på det liv, som de kvinder har. Det er helt forfærdeligt at forestille sig, at det rent faktisk foregår lige her i vores by, lige her rundt omkring i gaderne kan man finde kælderlokaler, hvor der lige nu ligger nogle kvinder, der er ved at blive voldtaget. Det ved vi, men vi gør ikke rigtigt nok ved det. Mit spørgsmål er bare: Kan vi ikke godt blive endnu bedre til at finde ud af, hvad der er af fordele og ulemper ved eventuel kriminalisering af sexkunder? Er det eneste svar fra Dansk Folkeparti bare, at vi skal vente, og at vi ikke skal gøre mere for at blive kloge i mellemtiden?

Kl. 13:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:47

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil sige, at jeg ligesom Socialdemokraternes ordfører, fru Karen Hækkerup, ser meget alvorligt på det her område, men jeg synes heller ikke, at vi skal forhaste os, når vi endnu ikke kender de erfaringer, som andre lande har. Jeg synes, det er vigtigt først at indhøste de erfaringer, før vi drager nogle forhastede konklusioner her i Danmark. Vi mener, det er utrolig vigtigt at beskytte de her kvinder, men vi mener også, at det skal foregå på et ordentligt grundlag. Når det så er sådan, at de erfaringer endnu ikke foreligger bl.a. fra Sverige, gør det det jo også svært for kommissionen at have noget at arbejde ud fra.

Fru Karen Hækkerup kommer ind på fordele og ulemper vedrørende kriminalisering af sexkunden, og som jeg også har fortalt om i min ordførertale, mener vi i Dansk Folkeparti ikke, at kriminalisering af kunden er løsningen. Vi tror, at det vil forværre de udsatte prostitueredes forhold.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
En kort bemærkning fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:48

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu er Dansk Folkeparti jo kendt for at ønske strengere straffe, ønske den kriminelle lavalder

sat ned til 12 år og i øvrigt ønske strengere straffe for voldtægt. Når nu Dansk Folkepartis ordfører stiller sig tvivlende over for, at mænd, der har sex med handlede kvinder, kan og skal dømmes for voldtægt, er det så, fordi retssikkerheden for den mand, der køber sig til sex med en handlet kvinde, er vigtigere end kvindens retssikkerhed?

Kl. 13:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:48

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes rent faktisk, at det er lidt forkert sat op. Hvis man ikke ved, at kvinden, som man køber en seksuel ydelse af, er handlet og er i det her af tvang, har man heller ikke mulighed for at sige fra og sige, at man ikke ønsker at være sammen med den her kvinde. Så derfor synes jeg ikke, at man kan tale om retssikkerhed på det her punkt, hvis manden tilsyneladende ikke ved, at kvinden er handlet.

Kl. 13:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja, fru Pernille Vigsø Bagge. Det er en god idé lige at række hånden op, så vi kan se det.

Kl. 13:49

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Selvfølgelig. Beklager.

Hvis nu man antager, at manden godt ved, at kvinden er handlet, og har sex med hende alligevel, kunne man så ikke forestille sig, at der var mænd, der påstod, at de ikke vidste, at kvinden var handlet og dermed slap for sigtelse for voldtægt i den her situation? Og hvad agter Dansk Folkeparti, som er et lov og orden-parti og ønsker strengere straffe, så at gøre ved det forhold, at man faktisk ved at sige, at man ikke ved, at kvinden er handlet, bare kan slippe for tiltale og for straf? Og i tråd med det: Har Dansk Folkeparti nogen konkrete forslag til, hvordan man kan dæmme op for efterspørgslen, hvis man fuldstændig afviser at kriminalisere sexkunder? Er der andre forslag? Er der nogen gode ideer fra Dansk Folkepartis side til, hvordan man kan stoppe den her efterspørgsel?

Kl. 13:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:50

Marlene Harpsøe (DF):

Vedrørende det første, som fru Pernille Vigsø Bagge nævner, mener jeg, at det er op til de danske domstole at afgøre den sag. Det er jo klart, at

jeg ikke kan agere dommer i forhold til det. En anden ting er det her, fru Pernille Vigsø Bagge nævner, med, hvordan vi kan få personer til at lade være med at gå til prostituerede. Der mener vi i Dansk Folkeparti, at det er utrolig vigtigt at undersøge alle aspekter af den her sag, så vi kan få afklaret alle de her forhold, der er omkring prostitution, inden vi går ud og konkluderer noget andet: Hvad er det egentlig først og fremmest, der får nogen til at sælge deres krop – kan man sige – sælge seksuelle ydelser, og hvad er det egentlig, der får kunden til at købe de her seksuelle ydelser?

Kl. 13:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det ordføreren for SF, fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det her forslag fra Socialdemokraterne er rigtig godt. Det er det af flere grunde.

Det er det for det første, fordi vi simpelt hen som samfund er nødt til at foretage os noget i forhold til prostitution og menneskehandel. Sidst der skete noget banebrydende gennem lovgivningen på det her punkt, var, da man i 1999 afkriminaliserede de prostituerede selv. Det var også et godt initiativ, fordi mennesker i prostitution i sandhed har det hårdt nok og ikke har behov for, at politiet render dem i hælene. Men siden 1999 er der handlet et utal af mennesker til sex i Danmark, og desuden er prostitution stadig et rigtig stort socialt problem. Derfor skal vi også se på nogle af de løsninger, som kan dæmme op for sexhandelen i Danmark.

For det andet skal vi have fokus på kunderne. Debatten om prostitution og handel med mennesker til sex kommer alt for ofte – for ikke at sige altid – til at handle om de prostituerede og de handlede. De er også interessante i den her sammenhæng, men vi skal have gang i debatten om kunderne, om efterspørgslen. Derfor er det også så fint, at det her forslag tager udgangspunkt i erfaringerne fra den svenske lovgivning, hvor man også tilbage i 1999 tog konsekvensen af efterspørgslen og gjorde det ulovligt at købe andre til sex.

For det tredje er forslaget godt, fordi det netop ikke handler om erfaringerne fra Holland og Tyskland med henblik på at ville legalisere køb af sex, som man har gjort det i Holland og Tyskland. I de her lande ser man organiseret krimi-

nalitet på menneskehandelens og sexhandelens område i et omfang, som vi overhovedet ikke har nogen interesse i eller ønsker skal brede sig til andre lande i Europa i øvrigt.

I SF kunne vi godt ønske os, at der også iværksattes en tilbunds gående undersøgelse af, hvem der bliver prostitueret, hvorfor man bliver prostitueret, og ikke mindst af, hvordan vi kan forebygge, at man ender i prostitution. Det kunne jo være, at Folketinget sammen kunne se på mulighederne for et grundlag for en sådan undersøgelse.

Det er SF's klare holdning, at et forbud mod køb af sex sammen med sociale og forebyggende tiltag, der skal sikre mennesker i prostitution muligheden for et andet liv, vil være den bedste mulighed for at dæmme op for prostitution og menneskehandel i Danmark og i Europa.

Vi hilser en hurtigtarbejdende kommission velkommen, når omdrejningspunktet er det, som det her forslag lægger op til. Debatten om det her emne i Danmark har brug for så megen viden, debat og synlighed som overhovedet muligt.

SF støtter forslaget.

Kl. 13:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til SF's ordfører.

Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Tom Behnke.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Når vi taler om prostitution, tror jeg, det er vigtigt her at understrege, at der både er mandlige og kvindelige prostituerede.

Nu har jeg hørt ordfører efter ordfører kun omtale prostituerede som værende kvinder og kunderne kun omtalt som mænd. Det er jo ingenlunde tilfældet. Der er både mandlige prostituerede og kvindelige prostituerede, og i forhold til ligestillingsdebatten synes jeg egentlig, at det er lidt bekymrende, at man sådan fokuserer ensidigt i den debat. Det synes jeg er lidt bekymrende, og jeg synes, jeg er nødt til at sige det her ved indledningen.

Det andet, der også er væsentligt at sige, er, at når vi taler om prostitution, tror jeg, at vi skal skelne meget mellem dem, der frivilligt er prostituerede, og dem, der ufrivilligt er prostituerede. Blandt de ufrivilligt prostituerede tror jeg igen, at man skal skelne mellem, om de er tvunget ud i prostitution på grund af økonomiske omstændigheder, narkotikamisbrug, sociale om-

stændigheder eller lignende, eller om de er udsat for menneskehandel, hvad enten det foregår internt i Danmark eller internationalt.

Jeg tror, det er vigtigt, at man holder tingene adskilt, og jeg tror, det er vigtigt, i forhold til hvilken indsats der skal til for at hjælpe de prostituerede, som ikke ønsker at være prostituerede. Det må jo være dem, vi skal hjælpe.

Dertil har regeringen jo lavet en handlingsplan. Det er en helhedsorienteret indsats i forhold til prostitutionsområdet, som ikke kun tager fat på en enkelt del, men som tager fat hele vejen rundt om problemstillingen om de ufrivilligt prostituerede, og her er der tale om både mænd og kvinder.

Det er således, og det er en klar konservativ holdning til det her spørgsmål, at de, der ufrivilligt er ude i prostitution, skal hjælpes. Hvis det skyldes, at man er narkoman, afhængig af stoffer og skal skaffe penge til det, er det der, der skal sættes ind. Derfor er vi også fra konservativ side meget, meget tilfredse med, at den nuværende regering har sørget for at indføre behandlingsgaranti for alle narkomaner, så de kan komme ud af deres misbrug og dermed komme ud af det, der måske kan være årsagen til, at de er havnet i prostitution. Det er meget, meget vigtigt.

Men vi tror ikke på, at man hjælper en eneste prostitueret ud af prostitution ved at kriminalisere kunden. Det tror vi simpelt hen ikke på. Derfor er det også vores opfattelse, at det er unødvendigt med en kommission. Vi tror ikke på, at der vil komme noget brugbart ud af, at en kommission sidder og vurderer fordele og ulemper osv., som det er blevet omtalt. Det tror vi ikke på, for i den sidste ende handler det her spørgsmål om holdninger, og nogle gange bliver debatten jo så intens, at man næsten også kan få den opfattelse, at det handler om tro: Hvad tror man på virker? Hvad tror man på ikke virker?

Det positive, der kom ud af, at svenskerne efter min opfattelse lavede en fejlbeslutning, er, at svenskerne er gået i gang med at evaluere, hvordan det så gik. Der har vi jo fået modstridende oplysninger. Den ene rapport fortæller et og en anden rapport noget andet, og man må bare hele tiden sidde tilbage og sige, at det her formentlig er et spørgsmål om holdning til spørgsmålet, det er et spørgsmål om, hvad man tror på, og hvilke eksperter man tror på.

Vi vil naturligvis se frem til at læse, hvad svenskerne når frem til. Det bliver spændende at se, når de evaluerer, for det kunne jo være, at der

kom noget nyt frem – det vil vi da ikke udelukke – men derfra og så til at lave en dansk kommission mener vi ikke, der er nogen grund til, og på det grundlag afviser vi forslaget.

Kl. 13:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:58

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er ret paradoksalt, at den konservative ordfører selv bliver ved med at stå og sige: Det tror vi ikke på, det tror vi ikke på. Var det ikke skønnere at vide noget? Var det ikke skønnere at få en kommission til at afdække de her ting, så vi ved noget i stedet?

Kl. 13:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:58

Tom Behnke (KF):

Se, sagen er, at med de mange forskellige rapporter, der allerede ligger på nuværende tidspunkt, kommer der forskellige konklusioner, alt efter hvilken ekspert der ser på det. En kommission vil også være nødt til at komme frem til, at der måske er noget, der taler for, og der måske er noget, der taler imod, der er måske det ene, og der er måske det andet, mange ydre omstændigheder spiller ind osv. Derfor vil det resultat, der vil komme ud af det, alligevel ikke være noget, hvor det er sådan, at det står fuldstændig sort-hvidt, om det er en god idé eller en dårlig idé. Det vil der ikke komme ud af det. Det bliver alligevel til sidst en politisk holdning og vurdering, om man er for det eller man er imod.

Vi har ikke til sinds at kriminalisere kunderne, det har vi ikke, det har vi heller ikke, selv om der bliver nedsat en kommission på et eller andet tidspunkt, og vi har det heller ikke, selv om der kommer en svensk undersøgelse. Men det, jeg lukkede op for, var at sige, at vi vil afvente den svenske undersøgelse, og det bliver interessant at se den, og det kan godt være, at der ligger noget deri, som måske giver stof til eftertanke. Men det er altså ikke vores opfattelse, at man skal kriminalisere kunderne, der benytter en ydelse, som i øvrigt er fuldt lovlig.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pernille Vigsø Bagge for endnu en kort bemærkning.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ordføreren sagde også, at han ikke tror på, at den svenske lovgivning har forhindret en eneste i at blive prostitueret eller har ændret holdning for en eneste prostitueret, men ordføreren ved det jo ikke. Var det ikke rart at få nogle tal på bordet, som kan sige det her klart, i stedet for at basere sin holdning på tro?

Kl. 13:59

Kl. 13:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:59

Tom Behnke (KF):

Jeg tror, der er en misforståelse i referencen til det svenske, den er i hvert fald forkert, den har jeg ikke givet udtryk for, så det spørgsmål er jeg ikke i stand til at svare på. Jeg tror, vi skal gå tilbage og læse, hvad det egentlig var, jeg sagde.

I forhold til om det hjælper noget at kriminalisere kunderne, var det i forhold til princippet, og det var ikke i forhold til det, svenskerne har gjort, eller det, der foregår i Sverige i øvrigt.

Men det, der foregår i Sverige, er jo, at man – og det var så det, jeg sagde – efter vores opfattelse har truffet den forkerte beslutning, at man har kriminaliseret kunderne. Det mener vi har givet en masse negative følgevirkninger, men det er jo så noget af det, vi kan se, når svenskerne evaluerer deres ordning. Det kan vi sagtens afvente, og det kan vi også godt se på, det vil vi slet ikke afvise. Tværtimod. Vi synes også, at det kan være interessant at se, for det her område er et område, der bliver diskuteret jævnlige og løbende, og derfor skal man selvfølgelig også hele tiden holde sig opdateret.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den konservative ordfører. Så er det ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, det vil være godt, om man kan få en diskussion om kriminalisering eller ikkekriminalisering og ændre på prostitutionsbilledet. Men jeg må jo selvfølgelig desværre også indrømme, at hvis den skal have mening, bliver vi nødt til at have de svenske erfaringer med. Kan vi også få nogle af de finske erfaringer med, vil det være en god ting.

Jeg synes, det ville være godt, for sådan forstod jeg justitsministeren, at man, når den sven-

ske redegørelse kom i 2010, kunne prøve at tage en samlet drøftelse. Til det tidspunkt ville ministeren også indhente oplysninger fra de andre lande, som har anvendt andre metoder. Der synes jeg, det ville være vigtigt, at man også i den sammenhæng får spørgsmålet om handlede kvinder ind i billedet. Og så kan vi lade være med at diskutere ud fra trosbegreber, men gøre det ud fra nogle faktuelle ting. Det håber jeg at vi kan lave en beretning eller et eller andet om, sådan at vi får, om jeg så må sige en plan for, hvordan vi så kommer videre med det, og vi kan bruge beslutningsforslaget til det. Det er jo i sig selv en udmærket ting.

Justitsministeren mente ikke, at der var nogle mænd, der var blevet dømt. Det er selvfølgelig på grund af bevisbyrden. Jeg ved ikke, om der er nogle mænd, der blevet dømt for at have sex med kvinder under 18 år eller piger, eller hvad vi skal kalde dem i den kategori, men det, man jo kan spørge sig selv om, er, hvorfor det ikke sker. Er det simpelt hen, fordi indsatsen ikke er god nok?

Det Radikale Venstre vil genfremsætte sit forslag om forbud mod sex med handlede kvinder, altså parallellen til 18 år, og så kan vi jo næste år igen få en diskussion om det, og vi kan også få de aktuelle tal. Jeg synes, at det under alle omstændigheder ville være vigtigt, at man havde lovforslaget, så man understregede, at det faktisk er forbudt, og at det jo altså er voldtægt, når man dyrker sex med en handlet kvinde mod betaling – det er det vel også, selv om man ikke betaler for det – og så må vi tage den diskussion igen.

Jeg er enig med fru Line Barfod, der har været inde på, at indsatsen simpelt hen ikke er stor nok. Man kan jo spørge sig selv om, hvorfor den ikke er stor nok, og hvad det er for nogen hensyn, man tager. Når man ved, at der er så mange handlede kvinder, og man altså derfor ved, at der bliver begået voldtægt, hvorfor gør man så ikke en stærkere indsats? Det, jeg vil sige i den sammenhæng, er, at jeg også tror, at der er ganske mange mænd, der ikke er klar over, at det faktisk er voldtægt, eller i hvert tilfælde ikke rigtig gennemtænker, at de begår noget kriminelt, når de dyrker sex med en handlet kvinde. Derfor synes jeg også, det vil være vigtigt, at det bliver præciseret i loven, at man faktisk ikke må det.

Så er der så spørgsmålet om, hvorvidt vi indtil 2010 også kan bruge tiden på at få nogle andre oplysninger frem. Vi har i Socialudvalget

stillet en række spørgsmål. I lyset af, som SF sagde, at det næste år er 10 år siden, vi afkriminaliserede prostitutionen, kunne det være nyttigt at finde frem til, hvad det så egentlig er, der er sket i den periode.

Der er jo selvfølgelig allerede kommet en rapport om prostitution i Danmark, men jeg synes alligevel godt, at man ud over de undersøgelser, som vi så venter på, kunne tage nogle konkrete undersøgelser om prostituerede kvinders og mænds opvækstvilkår i Danmark op, og også prøve at få kortlagt, hvad det er for nogle faktorer, der gør, at man har en mulighed for at få kvindelige og mandlige prostituerede ud af prostitutionen, ligesom man har nogle undersøgelser af, hvilke faktorer der spiller ind, når man skal have mennesker til at holde op med til at tage stoffer eller begå kriminalitet.

Jeg ville meget håbe, at det ville være muligt for os at få lavet nogle af den type undersøgelser i den periode, der er, indtil vi reelt kan få nogle oplysninger om de faktiske forhold i Sverige, som vi så kan få i 2010, og så samtidig med det få nogle oplysninger om, hvordan situationen ser ud i Holland, Tyskland og andre lande, vi ellers ønsker at undersøge.

Kl. 14:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten støtter vi forslaget. Vi synes, det er en god idé at komme i gang med at diskutere og indhente erfaringer. Jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at der er mange ting, vi godt kan komme i gang med at se på, også selv om rapporten fra Sverige først kommer i 2010.

Der er også meget, som er væsentligt at få undersøgt nærmere og få set på. Der er jo for nylig kommet en stor rapport fra Socialforskningsinstituttet, som glimrende opsummerer en lang række af de undersøgelser og den viden, som vi har på området, men der er brug for mere viden.

Hr. Tom Behnke var meget rigtigt inde på, at det er væsentligt, at vi husker, at det ikke kun er kvinder, der er i prostitution, men at der også er mange mænd, og at vi får undersøgt noget mere, hvad det er, der er baggrunden for det. Nogle af de undersøgelser, vi har fået i Danmark, tyder på, at der flere unge mænd end unge kvinder i prostitution. Det er jo nok så væsentligt at tage højde for. Også når vi skal vurdere, hvad det er

for en indsats, vi skal komme med, er det vigtigt at tage det med ind i vores overvejelser. Så der er mange ting, der er brug for at se nærmere på og diskutere.

I Enhedslisten er det jo også noget, vi har diskuteret meget intensivt, og det, vi er nået frem til, er, at vi ikke mener, at vi skal følge eksemplet fra de lande, der har legaliseret prostitution som f.eks. Holland. Det mener vi er den helt forkerte vej at gå, men vi mener også, der er problemer med den vej, som Sverige er gået.

Vi mener, at vi er nødt til at finde en særlig dansk model, og at det er nødvendigt at sikre, at der er en lang række sociale tiltag, som er på plads, før man går til at kriminalisere kunderne. Vi mener, at det er rigtig vigtigt, at vi ikke laver en kriminalisering, som risikerer at gøre det værre for de mennesker, vi ønsker at hjælpe, de mennesker, der er ude i prostitution. Derfor er det for os afgørende, at man gør en stor social indsats; at vi sikrer, at alle har nok penge at leve for, så der ikke er nogen, der af økonomisk nødvendighed vælger at komme ind i prostitution; at vi er sikre på, at hvis folk ønsker at komme ud af prostitution, er der den nødvendige hjælp og støtte til det, og at der så ikke er nogen risiko for at komme i fængsel for socialt bedrageri eller lignende.

Vi mener, der er rigtig mange ting, der skal være på plads, så vi sikrer, at vi ikke bare skaber større problemer, sådan som vi har set det på narkoområdet, hvor den indsats, man har lavet med kriminalisering, jo i høj grad har ført til, at de mennesker, der var ude i narkomisbrug, har fået det endnu sværere på grund af indsatsen, som jo egentlig havde til formål at hjælpe dem.

Så er der den del, der handler om menneskehandel, hvor jeg altså synes, det er et problem, at regeringen og Dansk Folkeparti er meget optaget af at gå ud og sige: hårdere straf, mere politi, når det drejer sig om, hvad danske mennesker er udsat for.

Vi ser her et problem med menneskehandel, der er så voldsomt. Vi har nogle tal fra regeringen, der viser, at det altså er omkring 250 udenlandske kvinder, der er ofre for menneskehandel. Hvis de bare har én kunde om dagen hver, er det altså 250 voldtægter om dagen. Det kræver en helt anden type indsats end den, man har i dag, som man er nødt til at sætte ind med. Her er 33 politifolk på årsplan altså ikke nok. Det er heller ikke nok, at vi hjælper kvinderne i ganske kort tid og derefter sender dem ud af landet igen med stor risiko for, at de igen bliver handlet og ofre for menneskehandel.

Der er behov for, at vi går ind og giver dem ordentligt ophold og hjælp – det, som dagbladet B.T. også fører en stor kampagne for i øjeblikket. Det kunne forhåbentlig også få flere ofre til at komme at anmelde deres bagmænd og være villige til at vidne imod dem, hvis de vidste, at der ville blive taget ordentlig hånd om dem, at de fik ordentlig hjælp, og at de havde mulighed for at få sig et andet liv og ikke risikere at blive sendt tilbage, heller ikke blive sendt tilbage til deres familie. Nogle gange er det faktisk deres familie, der har været med til at sælge dem, eller deres familie, der er blevet truet af bagmændene med, at de bliver slået ihjel eller gennemtævet, hvis ikke kvinden bliver i prostitution og bliver ved med at tjene penge til bagmændene.

Der er brug for, at vi på en helt anden måde tager hånd om de her ofre. Det er i Danmark, de er udsat for voldtægt, og derfor har vi et ansvar for at hjælpe dem. Så jeg mener, at der i den grad brug for, at regeringen og Dansk Folkeparti tager det her problem en del mere alvorligt, end man har gjort hidtil.

Kl. 14:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Ny Alliance, hr. Naser Khader.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Først er det vigtigt at skelne mellem kvindehandel og prostitution generelt.

Hvad angår kvindehandel, er det noget, vi virkelig skal slå hårdt ned på. Det er utrolig vigtigt, at vi hjælper de kvinder, der bliver handlet med. Vi mener også, at det ikke er nok, at de nu får opholdstilladelse i 100 dage mod før 30 dage. Vi vil i Ny Alliance foreslå, at de som minimum får en opholdstilladelse på 1 år, hvis de vel at mærke samarbejder med politiet med henblik på at tilbageholde bagmændene.

Med hensyn til prostitution generelt er vi i Ny Alliances som udgangspunkt ikke tilhængere af at kriminalisere sexkunder, sådan som Socialdemokraternes beslutningsforslag, B 96, lægger op til. Jeg tror ikke, at en kriminalisering vil fjerne prostitution, og jeg er bange for, at vi med en kriminalisering af kunden og dermed også indirekte en kriminalisering af hele prostitutionsmiljøet, vil miste vores greb om, hvad der foregår i dette miljø. Jeg er også bange for, at prostitutionsmiljøet vil blive langt hårdere.

Jeg kan imidlertid godt være enig i, at nogle forhold taler for en kriminalisering af kunden,

bl.a. det signal, en sådan lovgivning vil sende: at kvinders kroppe ikke er noget, man kan købe. Desuden vil en sådan lovgivning også sætte fokus på prostitutionskunden – et fokus, vi helt har manglet i den danske debat. Faktum er jo, at det er kundernes efterspørgsel, der driver værket. I den lovlige prostitutionshandel indgår to mennesker, en sælger og en køber. Sælger, som oftest er en kvinde, må udbyde sig selv på gaden, på barer, på såkaldte massageklinikker, i aviser eller på internettet. Dermed bliver kvinden den synlige. Det er hende, som samfundet ser, og det er hende, vi forbinder med prostitution. Det er hende, der bliver udstillet socialt. Køberen er oftest en mand. Han behøver imidlertid ikke at reklamere med sin rolle i prostitutionshandlingen, han kan holde sin medvirken hemmelig. Han er den usynlige part. Måske derfor har vi som samfund kun i meget ringe grad beskæftiget os med manden. I forskning, i folketingsdebatter og i den generelle offentlige debat har vi indtil for ganske nylig været alt for tilbøjelige til at sætte fokus på den kvindelige sælger.

Skal vi for alvor have gjort noget ved situationen, er det vigtigt, at vi får set nærmere på kunden. Vi ved, at omkring 14 pct. af danske mænd har købt sex mindst en gang. Skulle vi tage at se lidt nærmere på disse usynlige mænd? Jeg kender kun til én større undersøgelse af de mandlige sexkunder i Danmark – den undersøgelse, som VFC Socialt Udsatte foretog i 2005. Det er en udmærket undersøgelse, men vi har brug for mere viden om kunden. Derfor mener vi i Ny Alliance, at det kan være en god idé at se nærmere på de positive og negative effekter ved at kriminalisere prostitution, bl.a. kan vi se nærmere på Sverige. Et stort problem ved de svenske erfaringer er, at meldingerne angående de effekter, som den svenske lov har haft, er meget svingende, alt efter hvem man spørger.

Jeg håber, at en kommission kan øge vores viden om de effekter, en kriminalisering af kunden vil have. Dog spørger jeg mig selv, om en kommission er det bedste forum til at belyse problemstillingen i. Kommissioner er jo ikke kendt for at være specielt hurtigtarbejdende. Måske kunne det være mere hensigtsmæssigt med en anden type udvalg.

Med det forbehold støtter Ny Alliance beslutningsforslagets gode intentioner.

Kl. 14:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Karen Hækkerup.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karen Hækkerup (S):

Til det sidste, som Ny Alliances ordfører nævnte om arbejdslængden for kommissioner, ved vi jo, at det er folk, der gerne tager sig god tid, fordi de arbejder meget grundigt. Men lige præcis for at foregribe dette i forbindelse med en kommission, som skulle se på eventuelle bivirkninger ved en kriminalisering af købesex, har vi netop indskrevet i overskriften på forslaget, at det skal være en hurtigtarbejdende kommission.

Jeg vil gerne starte med at sige tak for en rigtig god debat. Jeg synes, det har været godt, at vi har fået lejlighed til at drøfte prostitution, og også at høre, hvor mange herinde der i virkeligheden bekymrer sig rigtig meget for de mænd og kvinder, der er i prostitution. Vi ved fra rigspolitiet, at vi i Danmark har omkring 6.000 prostituerede. Vi ved også, at det er omkring en tredobling siden 1990, så da jeg kom til at sige, at tallet er stigende, og ministeren afviste det, må jeg sige, at det er tallet ifølge de oplysninger, jeg har – det er så godt nok i forhold til nogle gamle tal, at der har været en voldsom stigning, så det kan godt være, at tallet ligger forholdsvis stabilt, hvor det er nu – og 6.000 mænd og kvinder i prostitution er immer væk stadig væk en del.

I landene omkring os har man gjort alt muligt forskelligt for at begrænse prostitution. Det, som Socialdemokraterne gerne vil med det her forslag, er simpelt hen at blive klogere. Jeg synes, at der har været så utrolig mange gode bemærkninger fra mange af ordførerne, som jo også mange af dem har støttet de forskellige intentioner, som ligger i Socialdemokraternes forslag.

Det var under den tidligere SR-regering, at man afkriminaliserede den prostituerede, og det gjorde man med rigtig god grund, for der var ikke nogen som helst god grund til at fastholde en prostitueret i en situation, som det ville være meget svært at komme ud af, fordi vedkommende dermed også over for de offentlige myndigheder skulle erkende at have begået noget kriminelt.

Prostitution er derfor i dag sådan lidt en mellemting mellem at være et erhverv og ikke at være et erhverv. Den prostituerede betaler jo skat af sin arbejdsindkomst, men hun har ikke ret til sygedagpenge eller til arbejdsskadeerstatning. Det er så at sige et lidt mærkeligt felt, sådan lidt midt imellem, og man taler jo meget om: Er det et overgreb, er det et erhverv? Hvad er det egentlig, vi har med at gøre? Vi ved, at det

er en udsat gruppe. Vi ved, at de lever et hårdt liv, de fleste af dem, og derfor er det kun naturligt, at vi i Folketinget bekymrer os om, hvad man kan gøre, for at det liv, de prostituerede lever, kunne blive lidt lettere.

Jeg har tidligere hørt til dem, som har sagt: Det nytter ikke noget at kriminalisere køb af sex, for det vil bare få de prostitueredes vilkår til at blive endnu værre. Men jeg må indrømme, at jeg er nået derhen, hvor jeg siger: Det kan godt være, at det er sådan, det forholder sig, men jeg ved det jo ikke. Rent faktisk så ved jeg det ikke, det er noget, jeg tror. Og det er lige præcis det, der er årsagen til, at Socialdemokraterne nu kommer med det her forslag: at der er så stort behov for, at vi alle sammen finder ud af, hvordan det i virkeligheden forholder sig. Det skal altså være slut med at lave lovgivning, fordi der er noget, vi tror, fordi der er noget, vi fornemmer, eller fordi der er noget, vi føler for. Vi bliver nødt til at have noget mere viden.

Jeg synes, at justitsministerens indlæg om den svenske erfaring var rigtig godt. Selvfølgelig skal vi vente på de svenske erfaringer, for det er dem, der ved, hvad det handler om. I Retsudvalget havde vi sådan set også planlagt en tur til Stockholm, som skulle have været foretaget her i april, men som nu udsat er til august. Så Folketingets Retsudvalg kommer altså også op og kigger på prostitutionen dér.

Men jeg mener ikke, at vi behøver at parkere vores handlingsfrihed og at vente på, at alting først kan starte, når svenskerne afleverer deres rapport i april 2010. Jeg mener med fordel, at vi kan begynde allerede nu at finde ud af, hvordan vi vil gribe det an, når svenskerne kommer med deres rapport. Hvad for nogle andre landes erfaringer vil vi inddrage? Hvad er det for nogle succeskriterier, vi vil gå ind og måle på, når vi skal blive klogere?

Dansk Folkeparti afviste meget tydeligt overhovedet at ville støtte forslaget og brugte netop argumentet om, at det ville være værre for kvinden – eller manden, som givetvis også vil være i prostitution. Jeg vil sige, at det godt kan være, at det er rigtigt. Vi ved det bare ikke, og det er det, jeg så frygtelig gerne vil vide, fordi vi gerne vil forbedre forholdene for dem, som er i prostitution, uanset om de sådan set er der frivilligt eller ej.

SF gav en helhjertet tilslutning til forslaget. Det vil jeg selvfølgelig gerne takke for.

Det Konservative Folkeparti var meget bekymret over, at der var lagt så stort fokus på kvinder. Jeg vil sige, at det selvfølgelig er vigtigt at nævne mændene, men vi ved jo godt, at det her primært handler om kvinder. Det er primært dem, som er i prostitution. Det betyder ikke, at vi ikke også skal kigge på mændene, men når man slår op i de kulørte formiddagsblade og kigger på mængden af annoncer for massageklinikker, er det altså kvinderne, der tegner det store billede.

Enhedslisten siger, at vi skal have en dansk model. Det vil jeg sige, at vi næsten allerede har i dag. Vores model for prostitution er vel nok meget unik. Enhedslisten siger, at det ikke må blive værre for de prostituerede. Det er jeg bare så enig i. Det er lige præcis det, der er hensigten. Vi vil have, at der skal være et bedre liv til de kvinder, som er så udsatte, uanset om de er handlede, eller om det er kvinder, som er vokset op i Danmark, og som af sociale årsager er havnet i prostitution.

Det er ekstremt vigtigt, at det her bliver knyttet sammen med både noget forskning og den meget, meget dybere sociale indsats, for hvis vi skal hjælpe ofrene, og det er de prostituerede altså, så skal vi til at gøre det på en anderledes måde.

Jeg vil gerne takke for debatten og takke for de mange konstruktive indspark. Jeg vil så slutte med at konstatere, at selv om ministeren jo afviste at ville nedsætte en kommission, har hun i forskellige bemærkninger givet tilsagn om at ville inddrage erfaringerne, som netop var det, kommissionsarbejdet skulle gå ud på. Så selv om jeg nu ikke kan gå herfra og være rigtig glad, fordi jeg får nedsat en kommission, som skal se på fordele og ulemper, får jeg måske alligevel arbejdet udført, og selv om vi så kalder det noget andet, er jeg tilfreds nok med det.

Kl. 14:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 71: Forslag til folketingsbeslutning om en kommission til undersøgelse af Blekingegadesagen.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 12.03.2008).

Kl. 14:21

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet.

Justitsministeren.

Kl. 14:21

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra Enhedslisten pålægger regeringen i henhold til lov om undersøgelseskommissioner at nedsætte en undersøgelseskommission, som skal undersøge en række forhold vedrørende Blekingegadesagen. Enhedslisten foreslår bl.a., at en kommission skal undersøge, om PET undlod at videregive oplysninger til kriminalpolitiet i forbindelse med opklaringen af Blekingegadesagen eller begrænsede kriminalpolitiets adgang til at bruge oplysninger fra PET i forbindelse med efterforskningen af sagen, og skal undersøge PET's, Justitsministeriets og Udenrigsministeriets, herunder ministres, rolle i forbindelse med efterforskningen af røveriet mod en pengetransport i Lyngby i 1983, spørgsmålet vedrørende PET's samarbejde med Mossad og amerikanske efterretningstjenester samt forløbet omkring danske erhvervsfolks våbenproduktion til Israel og den måde, myndighederne håndterede sagen på.

Beslutningsforslaget skal ses i lyset af den fornyede offentlige debat vedrørende myndighedernes rolle i opklaringen af Blekingegadesagen tilbage i 1980'erne, som er opstået i kølvandet på Peter Øvig Knudsens bøger om Blekingegadebanden.

Sagen vedrørende Blekingegadebanden, og hvad der foregik dengang i 1980'erne, er uden tvivl af stor interesse ikke mindst i et historisk perspektiv. Derfor vil jeg også gerne understrege, at regeringen er enig i, at alle relevante dele af myndighedernes håndtering af Blekingegadesagen bør belyses. Det har vi sagt flere gange tidligere, og det er fortsat regeringens holdning.

Jeg må imidlertid sige, at jeg har meget svært ved at se sammenhængen mellem flere af de spørgsmål, som forslagsstillerne mener bør undersøges, og så myndighedernes håndtering af

Blekingegadesagen. Det gælder f.eks. spørgsmålet om danske erhvervsfolks våbenproduktion til Israel. Godt nok omtaler Peter Øvig Knudsen i andet bind af sine bøger om Blekingegadesagen den såkaldte Wejrasag, en sag, som omhandlede den danske ammunitionsfabrik Wejra A/S, der i 1980'erne angiveligt stod bag en række overførsler af israelsk producerede våben fra Israel til Iran, og hvor flere personer i 1980 blev dømt for overtrædelse af krigsmaterielloven, da virksomheden i strid med den daværende lovgivning reelt var ejet af et israelsk selskab.

Det er en sag, som der er redegjort nærmere for i min besvarelse af 25. april 2007 af spørgsmål nr. S 2606 fra medlem af Folketinget, hr. Bjarne Laustsen. Efter regeringens opfattelse har Wejrasagen ikke noget at gøre med myndighedernes opklaring af Blekingegadesagen. Jeg må også sige, at jeg har meget svært ved at se en sammenhæng mellem danske erhvervsfolks eventuelle våbenformidling til Israel og de danske myndigheders håndtering heraf og så Blekingegadesagen.

Et andet spørgsmål, som efter forslagsstillerens opfattelse bør indgå i en Blekingegadeundersøgelse, er som nævnt, om PET's samarbejde med henholdsvis Mossad og de amerikanske efterretningstjenester kan være en medvirkende årsag til, at alvorlige forbrydelser ikke blev opklaret og retsforfulgt. Også dette spørgsmål ligger efter regeringens opfattelse ganske langt fra kernen i sagen om Blekingegadebanden. Efter regeringens opfattelse er det snarere et spørgsmål, der naturligt indgår i PET-kommissionens generelle undersøgelse af PET's virksomhed på det politiske område. Som det fremgår af besvarelserne fra den 4. marts i år af spørgsmål nr. 310 og 311 fra Folketingets Retsudvalg, har PET-kommissionen over for Justitsministeriet oplyst, at kommissionen i sine undersøgelser vil komme ind på PET's samarbejde med udenlandske efterretningstjenester.

Spørgsmålene om danske erhvervsfolks våbenformidling til Israel og PET's samarbejde med udenlandske efterretningstjenester ligger således efter regeringens opfattelse så langt fra kernen af myndighedernes håndtering af Blekingegadesagen, at regeringen har svært ved at se, hvorfor disse spørgsmål skal indgå i en undersøgelse af Blekingegadesagen. Der er uden tvivl mange sager fra 1970'erne og 1980'erne, som det af den ene eller den anden grund kunne være interessant at få belyst nærmere, ikke mindst i et historisk perspektiv, men jeg tror, at